

1990 மே 10]

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்க்கி

(இ) குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு,
1990(ஆ.இ.)

13-25 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 32/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

8. சட்டமுன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்)—தொடர்க்கி.

(ஊ) குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த திருத்த சட்டமுன்வடிவு, 1990

மாண்புமிகு திரு. நான்கில் இ. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 32/1990*) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுபவர்கள் ஐவர்; ஆளுக்கு ஐந்து மணித்துளிகள்.

* திரு. வெ. இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள, 1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) முன்வடிவில், விவசாயத் தொழிலாளிகள், விவசாயக் கூலிகள் மற்றும் ஊரக கைவினைஞர்கள் ஆகியோருக்கு தனியார் நிலங்களில் ஆண்டாண்டுக் காலமாகக் குடியிருந்து வருபவர்களுக்கு, குடியிருப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க அரசு முன் வந்துள்ளது. அதேநேரத்தில்,—தனியார் நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்குகிற அதேநேரத்தில், அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில், அதாவது, வாய்க்கால் புறம்போக்கு, வாரி புறம்போக்கு, ஊரணி புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் தரைப் புறம்போக்கு போன்ற பகுதிகளில் குடியிருக்கக்கூடிய, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் இதுபோன்ற சட்டத்தை—நீண்ட நெடுங்காலமாகக் குடியிருந்து வருபவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், அப்படி

* 9-5-1990-ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.

[திரு. வெ. இராசு]

[1990 மே 10]

முன்வருகின்ற அதேநேரத்தில், அவர்கள் குடியிருக்கக் கூடிய இடங்கள், 7 சென்ட் அல்லது 10 சென்ட் அதற்குமேல் வைத்திருப்பவர்கள், வீட்டிற்கு முன்னே வைக்கோற்போர், மரங்கள் வைத்திருப்பவர்கள், நீண்ட நெடுங்காலமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு, 3 சென்ட், 5 சென்ட் என்று நிர்ணயம் செய்யாமல், அவர்கள் வைத்திருக்கிற இடத்தை—கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் அந்த இடம் எனக்கு, இந்த இடம் எனக்கு என்ற பிரச்சினை இல்லாத அளவுக்கு—அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இடங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டுமாய் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்தக் குடியிருப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பட்டா வழங்குகிற நேரத்தில், நகரங்களில் குடியிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள், மற்றும் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கும் குடியிருப்புச் சட்டத்தின் அடைப்படையில், பட்டா கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரை இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அரசு எவ்வளவு பேர்களுக்கு வீட்டுமனை பட்டா வழங்கியிருக்கிறது இனி வருகின்ற காலத்தில் எத்தனை பேர்களுக்கு வழங்க அரசு இலக்கு நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே அறிந்து கொள்ள விரும்புவதோடு, என்னுடைய கோரிக்கையையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்கும், இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையிலும் நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய இந்தச் சட்டமுன்வடிவை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். 1971-ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு மனைச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, 1972-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு மனைகளை தமிழகம் முழுவதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வழங்கினார்கள். ஆனால், அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏழை எளிய, அரிஜன மக்கள் கிராமப்புறங்களில் பட்டா வழங்கப்பட்டாலும்கூட, பட்டா வழங்கப்பட்ட அந்த இடங்களில் இருக்கக்கூடிய மரங்கள்—அவர்கள் ஆண்டாண்டுக் காலமாக வளர்த்து ஆளாக்கின மரங்களை இடத்தினுடைய உரிமையாளர்கள் அனுபவிக்கக் கூடாது; அதிலே வரக்கூடிய பலன் தருகின்ற எந்தப் பொருளையும் குடியிருப்பவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று வழக்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன; அதேபோல், அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்தை ஏற்று, பல்வேறு அரிஜன மக்கள், ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட

1990 மே 10]

[திரு.ஜி. பழனிச்சாமி]

அந்தச் சட்டங்களை—வழக்குகள் கோர்ட்டுகளில் நடைபெறுகின்றன என்று அவர்களுக்கொல்லாம் இதுவரையிலும் பட்டாக்கள் வழங்கவில்லை. எனவே, கோர்ட்டின் முடிவுக்கு பாதிக்காத வகையிலே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் மென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13-30 மணி

நகராட்சி, பேரூராட்சிகளில் இதுபோன்று தனியார் இடங்களில் குடியிருக்கின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கும் கூட பட்டா வழங்குகின்ற சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லி மறுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட பேரூராட்சி, நகராட்சி மற்றும் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற அந்த மக்களுக்கும் மனைப் பட்டா வழங்குகிற சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும், அதற்கான சட்டத் திருத்தத்தை இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலேயே கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பெரும்பகுதி தர்ம் ஸ்தாபனங்கள், கோயில்கள் போன்றவற்றின் இடங்களில் தான் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குடியிருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசால் வழங்கப்படக்கூடிய இலவச குடியிருப்பு மனைப் பட்டா அவர்களுக்குக் கிடைக்காத வகையில் அவர்கள் தவிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு அந்த தர்ம் ஸ்தாபனங்கள் மற்றும் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று இன்னும் இந்த சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் பல்வேறு நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் தங்களுடைய குடியிருப்புகளில் இருந்து அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். பட்டா வழங்கி அவர்கள் குடியிருந்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதைகள், கிணறுகள், பொது ஸ்தாபனங்களாகிய குளங்கள் கூட தஞ்சை மாவட்டத்தில் தருவதற்கு மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி எல்லாம் பட்டா வழங்குகிறபோது தென்னந்தோப்பு போன்றவற்றில் குடியிருப்பவர்களுக்கும் பாதை அமைத்துக்கொடுக்கிற வகையில் சட்டங்களைத் திருத்தி கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய அரசால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குடியிருப்பு மனைகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று— ந்தக் கோரிக்கை எங்களுடைய, குறிப்பாக மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சினுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கை. அந்தக் கோரிக்கையை—நம்முடைய அரசு கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்,

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1990 மே 10]

அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு வீடற்றவர்கள் தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 30 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சட்டம் ஒரு பாதுகாப்பாக அமைகிறது. நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் இந்த ஆண்டு 3½ இலட்சம் பேர்களுக்கு பட்டா வழங்கப்படும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அதை விரிவாக்கி அந்த 3½ இலட்சத்தைத் தாண்டி இன்னும் பலருக்கு பட்டா வழங்க வேண்டும் என்றும், அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது ஒரு சென்ட், இரண்டு சென்ட் என்ற அளவுக்குத்தான் பட்டா கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றி 5 சென்ட் வரையில் அவர்களுக்கு விநியோகிக்கலாம். அதேபோல் இன்றைக்கு அந்த நிலங்கள் தனியார் நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது புறம் போக்கு நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைக்கு நத்தம் புறம் போக்கு, குளம் புறம்போக்கு, களம் புறம்போக்கு, பாதைப் புறம்போக்கு என்று பல்வேறு தலைப்புகளில் அவர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் ஒரே தலைமையில் அதாவது ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து விட்டால் அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் பல்வேறிடங்களில் தாலுகா அலுவலகங்களில் அந்த பட்டா வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை எல்லாம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது பட்டா வழங்குகிற பிரச்சினை அல்ல, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் குடியிருக்கிற நிலங்கள் சொந்தமாக்கப்படுவதற்காக, இப்போது அல்ல, 1971 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம். அதை விரிவுபடுத்தித்தான் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. என். பழனிவேல் : நன்றி. அதாவது அவ்வாறு சொந்தமாக்குகிறபோது.....

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொந்தமாக்கவேண்டும் என்ற சட்டத்தில் அவரவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய இடங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தீர்மானிக்கக்கூடிய உரிமை சர்வேயர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் 5 சென்ட், 7 சென்ட் என்று வைத்திருந்தாலும் கூட அதை அப்படியே சொந்தமாக்கிக் கொடுக்காமல் 2 சென்ட்தான் அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள் என்று சொல்லி கொடுக்கிறார்கள். அது விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது. எனவே அவர்கள் குடி இருக்கக்கூடிய இடங்களை அப்படியே கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 மே 10]

திரு. என். பழனிவேல் : அதுபோல் இன்றைக்கு இந்த குடியிருப்பு நிலங்கள் என்பது பல இடங்களில் கோவில் நிலங்கள் கூட இருக்கின்றன. அவற்றில் கூட குடியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கூட இதிலே கொண்டுவந்தால் அந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நான் ஒரு விஷயத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோயில் நிலங்களையும் மற்ற அறக்கட்டளைகளின் நிலங்களையும் இந்தச் சட்டத்திற்குள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நோக்கம் எதுவாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் இவைகளை எல்லாம் முழுமையாக எடுத்துக்கொண்டால் கோயில்கள், மசூதிகள் போன்ற மத நிறுவனங்கள் எப்படி நடைபெறும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார். அதற்கு, வேறு யாராவது அந்த நிறுவனங்களை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா? அதையும் அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதா அல்லது வேறு நிறுவனங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதா என்பதையும் அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டும். இதிலே மிகப்பெரிய பாரதூரமான சட்டப்பிரச்சினைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நடைமுறையில், யதார்த்தத்தில் இது பல சிக்கல்களை உருவாக்கும். எனவேதான் விதிவிலக்கு தரவேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன்....

13-35 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது திரு. பழனிவேல் பேசுகிறாரா? அல்லது திரு. அப்துல் லத்தீப் பேசுகிறாரா?

திரு. என். பழனிவேல்: ஏற்கெனவே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு சட்டமுன்வடிவில் பேசும்போது, குத்தகை விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம் என்று சொன்னார்கள். அதேபோல, குடியிருப்புப் பகுதிகளைப் பாதுகாப்பதுதான் இதன் பிரதான நோக்கமே தவிர, மற்றவைகளுக்குள் நான் போகவில்லை. அந்த வகையில் தான் இந்த சட்டத் திருத்தம் அமைய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த 1968 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில், கீழ் வெண்மணியில் 48 பேரரசு குடிசைகளுக்குள் வைத்து தீயிட்டுக் கொளுத்திய வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யப் பட்டதே, அது இதுவரைக்கும் முடிவடையாமலேயே இருக்கிறதே, அதை விரைவாக முடிக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்புத் திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1990 மே 10]

இந்தத் திருத்தம் 1961-வது ஆண்டு கொண்டு வந்த சட்டத்தின் மாற்றாக 1990-ல் வந்திருக்கிறது, 1961-ல் ஒரு திருத்தம் இதற்கு வந்தது. அந்தத் திருத்தம் வந்ததற்குக் காரணம், அன்றைக்கு உச்சவரம்பு சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டதால், இருக்கின்ற மிராசுடார்கள் எல்லாம் குடியிருப்புகளை காலி செய்யவேண்டுமென்று பலவந்தம் செய்ததன் காரணமாக சட்டம் கொண்டு வராமல், குடியிருப்பு பாதுகாப்பு என்ற முறையில் விட்டுவிட்டார்களே தவிர, சட்டம் கொண்டு வந்து உரிமையைக் காடுக்கவில்லை, அதற்கு இரண்டாவது சட்டம், 1971லேயே வந்தது. குடியிருக்கின்ற குடியுரிமைதாரர்களுக்குச் சட்டம், கொண்டு வந்த பெருமை டாக்டர் கலைஞரத்தான் சாரும், அவரது ஆட்சியைத்தான் சாரும், அந்தச் சட்டம் வருகிற நேரத்தில், பல மிராசுதார்கள் எண்ணினார்கள், அந்தச் சட்டத்தை செயல்படுத்த விடக்கூடாது, முடக்கிவிடவேண்டும் என்று முனைப்பான காரியங்களை ஆற்றினார்கள். அப்படி முனைப்பாக ஆற்றிய காரணத்தை, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அவர்களுக்கே உரிய சாதாரண காரணமாக வழக்கு மன்றம் கூட சொல்லாத அளவுக்கு அதனுடைய விலையை நிர்ணயம் செய்து, யாரும் குடியிருப்பதைக் காலி செய்யாமல், அதற்குத் தடை வாங்காமல், அந்த இடத்தைக் காலி செய்யமுடியாத அளவுக்கு நிறைவேற்றிய பெருமையும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைத்தான் சாரும்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல, கடந்த கால ஆட்சியாளர்கள், ஏதோ ஏழை மக்களிடம் ஓட்டுகளை வாங்கி, விபரம் தெரியாதவர்களிடம் ஓட்டுகளை வாங்கி, சிந்திக்க முடியாதவர்களிடம் வாக்குகளை வாங்கி, ஆட்சிக்கு வந்ததன் காரணமாக, நானும் கூட இதே மன்றத்தில் பலமுறை அன்றைக்கு இருந்த வருவாய்த்துறை அமைச்சரிடம்கோரிக்கை விட்டும் கூட, எந்தவிதமான திருத்தத்தையும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபின்னர்தான், இன்றைக்கு அவர்களிடம் முறையிட்டதன் காரணமாக, வருவாய்த்துறை அமைச்சருடன் ஆலோசனை சலந்து, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர முனைந்தார்கள். அதற்கு முன்னாலே கூட, திலே சட்டங்கள் கொண்டு வராவிட்டாலும் பரவாயில்லை, அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிவேல் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒரு கோர்ட்டை நடத்தினார்கள். ஆர்.டி.ஓ. அளவில் ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு, அவரிடத்தில் 1971-வது வருட சட்டத்தில் இருக்கிறபடி தகுதி உடையவர்களுக்கு, கோர்ட்டில் மனு போட்டு, வழக்கு நடத்தி, வக்கீலுக்குப் பணம் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகுதான் 1971-வது ஆண்டு சட்டத்தில் அவர்கள் அனுமதிக்கிற வாய்ப்பு, கடந்த ஆட்சி காலத்தில் நடந்தது. ஏதோ ஏழைக்கு உதவுகிறவர்கள், ஏதோ ஏழைகளுக்காகவே வாழப் பிறந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, கடந்த கால அரசு 13 ஆண்டுக்காலம்

[1990 மே 10]

[திரு. மா. மணிமாறன்]

ஏழைகளை வழக்கு மன்றத்தில் அலைக்கழித்தார்கள். அப்படி அலைக்கழிக்கின்ற நேரத்தில் யாரும் கோர்ட்டுக்கு போக விரும்பவில்லை. பட்டாவும் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம், வக்கீலுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை, கோர்ட் செலவும் செய்ய முடியவில்லை என்று அலுத்துட்டோய் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். 13 ஆண்டுக்காலம் பட்டா இல்லாமலேயே அவர்களை அடித்த பெருமை கடந்த கால ஆட்சியைத்தான் சாரும். இன்றைக்கு அதை மறைக்கின்ற முகத்தான், டீ ந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கின்றார்கள். அதிலும் கூட அன்றைக்கு கலைஞர் அரசு இருந்த நேரத்தில், மிகத் திறமையாகச் செய்தார்கள், புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் 7 சென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று வகை செய்திருந்தார்கள். தனியார் நிலமாக இருந்தால் 5 சென்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று வகை செய்தார்கள். ஆனால் கடந்த கால ஆட்சியில் அதை மாற்றி, ஏன் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று, ரோம்ப சந்தோஷமாய், 7 சென்ட்டை 5 ஆகக் குறைத்தார்கள். ஐந்தை மூன்றாகக் குறைத்தார்கள். அப்படி குறைத்த பெருமையும் கடந்த கால ஆட்சிக்கு உண்டு.

ஏதோ இன்றைக்கு வருவாய்த்துறையும், சட்டத்துறையும் கவந்து முன்பிருந்ததைப் போல, தனியார் இடமாக இருந்தால் 5 சென்ட் ஆகவும் புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் 7 சென்ட் ஆகவும், கொடுக்கிற வகையில் இந்தச் சட்டத்தையும் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் அங்கேபோகின்ற வழி, இருக்கிறது. வீட்டுமனைப் பட்டா செய்கின்ற தகுதியோடு வீட்டு மனைக்குப் போகின்ற வழியையும் எடுத்துவிட்டு இந்தச் சட்டத்தை அதற்கும் தக்கதாக செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்று சொன்னால், என்ன செய்வார்கள் என்றால், மனை கொடுத்த உடனேயே வேலி வைத்து விடுவார்கள். பிறகு போலீசுக்கு டோகவேண்டும், பணம் கொடுக்கவேண்டும், முன்சீப் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். பணம் கிடைக்காது. ஆகவே எடுக்கின்ற நேரத்தில் அந்த வழியையும் வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலம் எடுத்து அளந்த உடனேயே, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் வந்து அளந்தவுடனேயே, 4 எல்லக்கல்லை கட்டாயமாக அங்கே ஊன்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்காக அந்த நிலத்தை பயன்படுத்தும் பயனீட்டார்களிடம் பணம் வசூல் செய்து கொண்டு, அந்த நான்கு எல்லக்கல்லை யும் அங்கே பதித்துவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லை என்றால், தனியாரிடத்திலும் மற்றவர்களிடத்திலும் மிக சிக்கல் உருவாகியிருக்கும். கடந்த காலச் சட்டத்தின்கீழ், மனையை எடுக்கும்போது, மனையில் 2 தென்னை மரங்கள், ஒரு புளிய மரம் இருந்தால், புளிய மரத்திற்கு மட்டும் பணம் வசூலாகிவிடுகிறது. ஆனால் தென்னை மரத்திற்குப் பணம் கொடுக்கவில்லை. தென்னை மரத்திற்குப்

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1990 மே 10]

13-40 மணி

பணம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், அதிலேயிருந்து தேங்காயை எடுக்கக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். அதிலே விழிப்பாக இருந்து, அந்த எல்லைக்குட்பட்டு தென்னை மரம் இருந்தாலும், வேறு மரங்கள் இருந்தாலும், அவற்றுக்கும் பணத்தைக் கொடுத்து, மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றால் நிச்சமாக கோர்ட்டுக்கும் காவல் நிலையத்திற்கும் செல்ல வேண்டியிருக்கும் என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அதைச் செய்ய வேண்டும். கடந்த கால அரசு இதைக் கைவிட்டாலும், இன்றையதினம் கொண்டு வந்திருக்கும் ஏழை எளியவர்களின் அரசாக இருக்கும் கலைஞர் அவர்களின் அரசுக்கும், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. நாங்கில் ஐ. மனோகரன்: மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு குடியிருப்பு உடமையாக்குகின்ற மனைகளை உடமையாக்குகின்ற அடிப்படையை முன்னணியாகக் கொண்டு, கொண்டு வரப் பட்டுள்ள இந்த மசோதாவை அவை வரும் அப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் படைத்த காரணத்தால் மனம் திறந்து விரிவாக ஆலோசிப்பதிலும், கருக்கமாக ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் முதற்கண் எனது நன்றியை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனது கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்பு நான் கடந்த காலத்தை நினைவுகூர்ந்து ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சியை உங்களது மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1971-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டம் 40/1971 மூன்றாம் பிரிவின்படி ஆப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த, இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கிற தோட்டர்ந்து முதலமைச்சராக இருக்கப் போகிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்த நேரத்தில், நன்றாக நினைவிருக்கிறது, காலஞ்சென்ற, கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் தந்தைகளில் ஒருவர் என்று பெயரும் பெற்ற மணலி கந்தசாமி அவர்கள் மனத்திறந்து பாராட்டிய டாராட்டுரைகளை உங்களது கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். மணலி கந்தசாமி அவர்கள், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசும்போது, ரத்த வெள்ளம் பெருக்கொடுத்து ஓடினாலும், தெரு ஓரத்தில், சாலை ஓரத்தில், உரிமைகளுக்காகப் போராடி, பிணங்கள் குவிந்தாலும் அதன்மூலம் ஏற்பட முடியாத ஒரு காரியத்தை உங்களது பேனா முனையில் இருந்து தெறித்த ஒரு துளி மை நிறை வேற்றிக் காட்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்த கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 மே 10] [திரு. நாஞ்சில். கி. மனோகரன்]

அதோடு அந்தப் பெரியவர் நிற்காமல், அன்றைக்கு ஏழை விவசாயிகளைப் பார்த்துப் பேசும்போது, நீங்கள் இன்றைக்கு வீட்டுக்குச் செல்லும்போது உங்களது சொந்த வீட்டுக்குச் செல்லுகிறீர்கள் என்ற உணர்வோடு செல்லப் போகிறீர்கள்; தூங்கப் போகிறீர்கள் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவிக்கிறேன் என்றால், கலைஞருக்கு மகுடம் சூட்ட வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல, அந்த அளவுக்கு தொலை தூரப் பார்வையோடு அந்தக் காலத்திலேயே, அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்பதற்கும் பெரியவர் மணலி அவர்கள் பாராட்டுகிற அளவுக்கு அவர் தனது கடமையை ஆற்றினார்கள் என்பதற்கும் ஒரு உதாரணம் சொல்வதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

13-45 மணி

அதற்கு அடுத்தாற்போல இந்த கருத்தைப் பற்றி, இந்த மசோதாவைப் பற்றிப் பேசிய நண்பர்களிலே சிலர் ஒரு கருத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அருமை நண்பர் பழனிசாமி என்று கருதுகிறேன். குடியிருப்பவர்களுக்கு பாதை சில இடங்களில் தேவைப்படுவதாக அவர் சொன்னார். அது நியாயமான கோரிக்கை. இதற்கான ஏற்பாடுகள் ஏற்கெனவே சட்டத்தில் இருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றுவதில் இருக்கும் பிரச்சினை அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் நான் பழனிசாமி அவர்களுக்கு உறுதியளிக்கின்றேன், உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை அரசின் சார்பாக நான் தெரிவிக்கின்றேன்.

விரையன் அவர்கள் இடைமறித்துப் பேசும்போது குத்தகை தாரர்கள் அல்லது விவசாயிகள் அனுமதி பெற்று பட்டாதாரர் நிலத்தில் போடப்பட்ட விடு அல்லது குடிசை அமைந்துள்ள இடம் மட்டும் இச்சட்டத்தின் கீழ் குடியிருப்பவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படுமா என்ற கேள்வியைக் கிளப்பினார்கள்; நிச்சயம் சொந்தமாக்கப்படும் என்ற உறுதியை நான் விரையன் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் வழங்கிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் விரையன் அவர்கள் கேட்டதாக எனக்கு நினைவு. அல்லது பழனிசாமி அவர்கள் கேட்டதாக எனக்கு நினைவு. இலவச மனைப் பட்டா 3 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் வழங்கப்படும் என்று இங்கே உறுதி அளிக்கப்பட்டது. அது நிறைவேற்றப்படுமா என்று கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு இலக்கு 3 இலட்சம்; அதைத் தாண்டிற்று. இந்த ஆண்டு 3 இலட்சத்து 25 ஆயிரம்; அது 3 இலட்சத்து 50 ஆயிரத்துக்கு பேரனாள் கூட நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன் என்பதையும் இந்த நல்ல நேரத்தில் உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

[1990 மே 10]

நிலங்களை, ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றம் கொண்டவர்கள் கையடக்கம் செய்துகொண்டு, ஏழைபாழைகளின் வயிற்றில் அடிக்கின்ற கொடுமையிலிருந்து அவர்களை மீட்கின்ற ஒரு அரசை நீங்கள் இன்றைக்குப் பெற்று இருக்கிறீர்கள். அந்த அரசுக்கு, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இரு தரப்பினரும், குறிப்பாக இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான திட்டங்களுக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சம்பி எஸ்.ஆர். இராதாவை உள்ளடக்கிய அந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்களும்—மற்ற விஷயத்தில் நாம் மாறுபடக்கூடும்; இருந்தாலும் மாறுபட்டாலும்—இராதா என்னைப் பார்க்கும்போது மாறுபட மாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும்; ஏனென்றால் 30 ஆண்டுகள், 35 ஆண்டுகள் பழகி இருக்கிறோம்; பழக்க தோசம் யாரையும் விடாது; ஆகையினால் அந்தக் கட்சி இந்தத் திட்டத்தை, இந்த மசோதாவை ஆதரித்ததில் நான் ஒன்றும் அச்சரியப்படவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொண்டு, இது பற்றி எனது கருத்தை உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் உடமை, உரிமை வழங்குதல் சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டம். ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டதைப் போல 40/1971, 3 ஆம் பிரிவின்படி குத்தகைதாரராகவோ அல்லது உரிமைதாரராகவோ 1971 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19 ஆம் நாளன்று குடியிருப்பு எதையும் அனுபோகத்தில் வைத்து வந்திருந்த வேளாண்மையர் அல்லது வேளாண்மைத் தொழிலாளர் எவரும் மேற்சொன்ன சட்டத்தின் தொடக்க தேதியிலிருந்து அந்தக் குடியிருப்பின் உரிமையாளராக ஆவார்கள் என்பதையும், அந்தக் குடியிருப்பும் எந்த வில்லங்கமும் இன்றி முழுமையாக அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக வீரையன் அவர்களுக்கு இதிலே சந்தேகம் இருக்கத் தேவையில்லை.

1976 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊரகக் கைவினைஞர்கள் குடியிருப்பு உடமை, உரிமை வழங்குதல் குடியரசுத் தலைவர் சட்டம் 38/1976, 5-வது பிரிவின்படி குத்தகைதாரராகவோ அல்லது உரிமைதாரராகவோ, 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1 ஆம் நாளன்று குடியிருப்பு ஏதேனும் தன் அனுபோகத்தில் வைத்து வந்திருந்த ஊரக கைவினைஞர்கள் எவரும் மேற்சொன்ன சட்டத்தின் தொடக்க தேதியிலிருந்து அத்தகைய குடியிருப்பின் உடமையாளராக ஆவார். மேலும் அந்தக் குடியிருப்பும் எந்த வில்லங்கமும் இன்றி முழுமையாக அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 மே 10]

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

13-50 மணி

மேற்சொன்ன சட்டங்களின்கீழ் வழங்கப்பட்ட நலன்களை நீட்டிப்பதற்காக ஏராளமான வேளாண்மையினரும், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களும், ஊரகக் கைவினைஞர்களும் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மேலே குறிப்பிட்ட முறையை அந்தத் தேதிகளில் குடியிருப்பு எதையேனும் தம் அனுபோகத்தில் வைத்து வந்திருந்த வேளாண்மையர்கள், வேளாண் தொழிலாளர்கள், ஊரகக் கைவினைஞர்கள் ஆகியவர்களோடு கூட, 1990 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாளன்று குடியிருப்பு எதையேனும் தம் அனுபோகத்தில் வைத்திருந்த வேளாண்மையர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள், ஊரகக் கைவினைஞர்கள் ஆகியோரும், மேற்சொன்ன சட்டங்களின்படியான நலனைப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் என்று ஆக்கும்பொருட்டு, மேற்சொன்ன சட்டங்களுக்குச் சட்டத்திருத்த முன் வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்பு உடைமை உரிமை வழங்கல் சட்டத்தின்படி விவசாயிகள் அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தனியார் நிலத்தில் அவர்கள் குடியிருந்த குடியிருப்புகளை அவர்களுக்கே உடைமையாக்கி வழங்கச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது. இச்சட்டத்தின்படி 19-6-1971 அன்று ஒரு நிலத்தில் குத்தகைதாரராகவோ அல்லது உரிமம் பெற்ற வராகவோ குடியிருந்த விவசாயி அல்லது விவசாயத் தொழிலாளி பட்டா பெறத் தகுதியுடையவர் ஆகிறார். இச்சட்டம் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளால் செயல் ஆக்கப்படுகிறது.

31-3-1990 வரை இச்சட்டத்தின்கீழ் 1 இலட்சத்து 80 ஆயிரத்து 270 பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1976 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கிராமக் கைவினைஞர்கள் குடியிருப்பு வழங்கல் சட்டத்தின்படி கிராமக் கைவினைஞர்களும் மேற்கண்ட கல்கைக்கு உரியவர்கள் ஆகிறார்கள். இதன்படி 1-7-1975 அன்று ஒரு நிலத்தில் குடியிருந்த குத்தகைதாரராகவோ அல்லது உரிமம் பெற்ற வராகவோ குடியிருந்த கைவினைஞர்கள் இச்சட்டத்தின்கீழ் பட்டா பெறத் தகுதியுடையவர் ஆகிறார். இச்சட்டமும் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளால் செயலாக்கப்படுகிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் 31-3-1990 வரை 407 பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்சொன்ன தேதிகளுக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்ட குடியிருப்புகளை இச்சட்டங்களின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கான இத்திருத்தங்கள் சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

இத்திருத்தங்களின்படி 1-4-1990 அன்று வரை ஏற்பட்ட குடியிருப்புகளும் இச்சட்டத்தின்கீழ் பயனடையும். இப்பொழுது கொடுத்துள்ள தகவலின்படி விவசாயிகள் அல்லது விவசாயத்

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

[1990 மே 10]

தொழிலாளர்கள் சுமார் 5,500 பேரும், கைவினைஞர்கள் சுமார் 270 பேரும் இத்திருத்தங்களினால் பயனடையலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடியிருப்புகளைப் பற்றி அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம்பி மணிமாறன் பேசும்போழுது, குடியிருப்புகளைப்பற்றி ஆணைகள் வெளியிடுவதை வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் தாமதப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். இதைத் தவிர்க்க வேண்டிய ஆணைகள் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார். நான் ஒன்றை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 'The wheels of bureaucracy are notoriously slow' என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. அந்த bureaucracy-யின் 'wheels'—சக்கரங்கள்—கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மந்தமாகத்தான் சுழலும் என்பது அதுவாறு.

ஆனால், இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு பெருமையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பணியாற்றுகின்ற அத்தனை அதிகாரிகளும் தாமதமின்றி காரியத்தை முடித்துக் காட்டுவதில் தனக்கென்று ஒரு தனி முத்திரை பொறித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

13-55 மணி

கலைஞர் அவர்களின் இலாக்காக்களைப் பொறுத்தவரையில் அது வேகமாகச் செயலாற்றும் என்று எனக்குத் தெரியும், உங்களுக்கும் தெரியும். அதைப்போல நமது கல்வியமைச்சரின் இலாக்காவும் விரைந்து பணியாற்றும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். நமது மதிப்பிற்குரிய பொருளாளர் சாதிக் அவர்களின் இலாக்காவும் விரைந்து பணியாற்றும் என்றும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரை ஏராளமான நிலங்களுக்கு நான் சொந்தக்காரன். எப்போழுது பார்த்தாலும் பட்டாக்கள் பட்டாக்கள் என்று என்னை வந்து பார்ப்பவர்கள்தான் ஆயிரக்கணக்கிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் எனது துறை வேகமாகப் பணியாற்றுமானால் தனி வரிசை—இந்த மன்றம் எனக்குத் தனியாக வழங்க வேண்டுமென்று உங்கள் அனைவரையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கலைஞர் அவர்களின் அனுமதியோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன், (குறுக்கீடு) பாராட்டு போதும் வேறு என்ன பரிசு தரப்போகிறீர்கள்? நிச்சயமாக அவர் பாராட்டுவார் என்று எனக்குத் தெரியும். என்னைப் பற்றி கலைஞர் அவர்கள் வைத்திருந்த ஒரு கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லி விடைபெற விரும்புகிறேன். நீ இயற்கையில் ஒரு சோம்பேறி—எப்படி இதையெல்லாம் செய்யப் போகிறாய் என்று அவர் சந்தேகப்பட்டது உண்டு. ஆனால்,

1990 மே 10]

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

அவரே பாராட்டுகிற அளவிற்கு நான் நடந்து கொள்கிறேன் என்றால், அதை விட எனக்கு பெருமை வேறு ல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லி நான் உங்களுக்காக.....

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டை எதிர்பார்த்தார்கள். பாராட்டுவதற்கு கூட எங்களுக்கு வாய்ப்பு வைக்காமல். அவரே அந்தப் பாராட்டை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பாராட்டை வழிமொழிந்து, இந்த அவையின் சார்பாக, கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம் பெறுகிற அளவிற்கு ஏழை மக்களுக்கு அதிகமான பட்டாக்கள் வழங்கியது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் என்கிற பெயர் பெறுகிற அளவிற்கு அவர் செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் என்னை பாராட்டிக் கொண்டால் என்ன, அருமை நண்பர் வரதராசன் அவர்கள் என்னை பாராட்டினால் என்ன? இரண்டும் ஒன்றுதான் என்ற முறையில்தான் உங்களுக்கு இந்த வாய்ப்பை நான் தரவில்லையே தவிர வேறல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பாராட்டு என்ற பட்டாவையாவது அவர் பெயரில் போட்டுக் கொடுத்திருக்கலாம். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, தெரிவித்ததற்கு பிறகு அந்த பாராட்டுப் பட்டாவை நான் இங்கே வரதராசன் அவர்களுக்கு வழங்க விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு). ஆகவே, நான் முன்மொழிந்த இந்த மசோதாவை அருள்கூர்ந்து நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பழனிவேல் அவர்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் கீழவேண்மணியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த கடுமையான, கொடுமையான, நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத அந்தச் சம்பவங்களை எண்ணி எண்ணி நாமெல்லாம் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தகுந்தவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது. சிலபேர் மேல் வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு விரைவில் பைசல் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு இந்த அரசு பைசல் செய்யும். (குறுக்கீடு) சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அப்பீலில் இருக்கிறது. அதை பைசல் செய்வதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு நிச்சயமாக முற்படும் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து, மேலும் இடையிடையே குறுக்கு கேள்வி கேட்காமல், நேரத்தின்

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்] [1990 மே 10]

அருமை கருதி, என்னையும் விட்டு, கலைஞரையும் விட்டு, நாம் அனைவரும் பிரிந்து செல்வோம் என்பதைச் சொல்லி, ஒத்துழைப்புத் தந்த உங்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயப்பூர்வமான வணக்கத்தை உங்களதுகாலடியில் சமர்ப்பித்து விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எங்கேயாவது வெளியூருக்குப் புறப்பட்டு விட்டீர்களா? (சிரிப்பு)

*திரு. கோ. வீரையன்: தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நம்மையெல்லாம் விட்டு பிரிந்து செல்வதாகச் சொல்லக் கூடிய அந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு நாள் வெளியூர் போகிறார் அவ்வளவு தான். எப்போதும் ஒரு சிறிய பிரிவைக் கூட அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. (சிரிப்பு)

திரு. கோ. வீரையன்: தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக அவர் குறிப்பிட்டபோது. . . .

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, வீரையனை பொறுத்தவரையில்—மாண்புமிகு வீரையன் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில்—தகராறு வரக் கூடாது—(சிரிப்பு) நாள் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 990 என்று சொன்னவுடன், இல்லை இல்லை, 1990 என்று இப்படிப்பட்ட அமென்ட்மென்டை கொண்டு வருவதில் அவர் சாமர்த்தியசாலி. (சிரிப்பு).

திரு. கோ. வீரையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாக சொல்லும் போது கீழ்வெண்மணியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாத அளவிற்கு நடந்தது. குடியிருக்கக் கூடிய குடிசைகளுக்கு கீழே இருக்கக்கூடிய இடம் கூட சொந்தமாக இல்லாமல் இருந்த ஏழைகள் 44 பேர்கள் உயிரோடு வைத்து எரிக்கப்பட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக எரிக்கப்பட்டவர்கள் மீதும் வழக்கு வந்தது. எரித்தவர்கள் மீதும் வழக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்று எரித்தவர்கள் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தினால் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். எரிக்கப்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு, அவர்கள் முழுவதும் தண்டனையை அனுபவித்துவிட்டு, இப்போது கடைசியாக அதிலே ஆயுள் தண்டனை பெற்றிருந்த கீழ்வெண்மணி 3காபால் அவர்கள் 12 ஆண்டுகள் இருந்துவிட்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 10-ஆம் தேதி திருச்சி மத்திய சிறையிலிருந்து விடுக்கப்பட்டார்கள்.

1990 மே 10]

[திரு. கோ. வீரையன்]

ஆனால் எரித்தவர்கள்மீது இருந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப் பட்டது. மாநில அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் செய்தது. ஏறத்தாழ அது 13 ஆண்டுகளுக்கு மேலானது. கடந்த காலத்திலே இருந்த அரசு அதைக் கிடப்பிலே போட்டுவிட்டது. இப்போதாவது அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை யாரும் மீண்டும் செய்வதற்கு துணியாத அளவிற்கு, அந்த எரித்தவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, உச்சநீதிமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய வழக்கை முடிவுக்குக்கொண்டு வந்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை, அவர்களுக்கு ஒரு துணியை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு அந்த வழக்கை முடிவுக்குச் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுக்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

14-00 மணி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்டமணியிலே எரித்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள் அவர்கள்மீது 1970-ஆம் ஆண்டிலே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு முடிவற்று, அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்ட காரணத்தால் உடனடியாக அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உச்ச நீதிமன்றத்திலே மேல் முறையீடு, அப்பீல் செய்தது. ஆனால் அப்போது செய்யப்பட்ட அந்த அப்பீல், வழக்கு இன்னமும் முடிவு அடையவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், மறுபடியும் ஒருமுறை, 1985-ஆம் ஆண்டு தான் உச்சநீதிமன்றத்திலே அந்த வழக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதே தவிர, மறுபடியும் தொடர்ந்து விசாரணை நடைபெறவில்லை. கிட்டத்தட்ட 18, 19 ஆண்டுகள் ஆவதாக எனக்கு நினைவு. மீண்டும் அந்த அப்பீலை விரைவுபடுத்தி அந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு இந்த அரசு எல்லா வகையான தீவிர முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU M. ABDUL LATHEEF : Mr. Speaker Sir, before, we take up the third reading of the Bill, we are also prepared to pay rich encomiums to the Hon. Minister for Revenue. I have already submitted for his consideration that we have to go into the constitutional, and legislative competency of this Bill and we will have to find out whether it suffers from any constitutional infirmity. After all, if the legislation is conditioned by the rule of law—legislation should not be for the sake of legislation; the social aspirations, the social justice should be met fully. Therefore, in so far as it is going to affect a particular section, it will create not only the social absurd resentment but abhorrence against this Bill. I think that without there being any exemption and passing this Bill with something like bull dozer majority without there being any consideration to any

[Thiru M. Abdul Latheef]

[1990 மே 10]

section of the society it is definitely going to create social and other consequences. Therefore, let us have some exemption. In any law, the legislation worth the name is conditioned by the rule of law. we should find out whether it is ultra vires of the Constitution. In the interests of all of us, I still submit that temples, mosques and such other charitable institutions should stand exempted.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞராக இருக்கிற காரணத்தாலே, அவரோ அல்லது வேறு யாரோ வழக்கறிஞரோ, ஆலோசனை கலந்து இதைச் சொல்கிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 1971-ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அதே சட்டத்தினுடைய தொடர்ச்சிதான் இப்போது இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிற சட்டம். அதனால் அந்தச் சட்டத்திற்கு எந்தப் பாதகமும் இல்லாதபோது, இந்தச் சட்டத்திற்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் இருப்பதற்கு நியாயமே கிடையாது. அவர்கள் அடிக்கடி ஆண்டவன், கோயில், இவைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நம்மைவிட அதிகமாக ஆண்டவன் அந்த ஏழை மக்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறவர் என்பதை நாம் ஞாபகத்திலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வீணாக ஆண்டவனைக் குற்றம் சாட்டுகின்ற அத்தகைய ஒரு தவறை திரு. அப்துல் லத்தீப் போன்றவர்கள் செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

14-05 மணி

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. நான்கில் கி.மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1990 மே 10]

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்புச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1990) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை 11-5-1990 காலை 9.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 14.06 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

96. தமிழ்நாடு திரையரங்குக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினேழாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.
எதுவுமில்லை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS